

forslag, som er stillet af et Flertal under Nr. 175, og som jeg ikke har tiltraadt. Det er ikke min Mening at ville forlænge Debatten her — jeg skal gøre mit til, at den kan blive færdig saa hurtigt som muligt — det er heller ikke min Mening at ville bryde den stærke Interesse, som overhovedet synes at være til Stede for Debatten. Det nævnte Vædringsforslag angaar et Bidrag til Kunstindustrimuseet. Jeg skal blot med et Par Ord minde om dette Museums Historie. I Samlingen 1890—91 kom der et Forslag fra Regeringen om at bevilge 100,000 Kr. som Tilskud til en Bygning for et Kunstindustrimuseum, og samtidig var det Forudsætningen, at naar det var færdigt, skulde der tillige bevilges et aarligt Bidrag af 10,000 Kr. i 10 Aar, altsaa ialt 100,000 Kr. Det blev den Gang stærkt fremhævet, at Grunden til, at man var kommen til Tænken om Opførelse af et saadant Museum, ikke saa meget var den, at man havde forskellige Genstande, som man vilde have udstillede, som den Omstændighed, at Carlsberg-fonden havde stiftet et Legat, af hvis Renter Halvdelen skulde anvendes til Opretholdelse af et Kunstindustrimuseum. Det blev stærkt fremhævet her i Tinget, uden at der i Virkeligheden kunde gøres nogen begrundet Indvending derimod, at dette Museum blev bygget, uden at man havde noget væsentligt at sætte ind deri. Smidlertid blev Bevillingen vedtagen her, og allerede et Par Aar efter vedtog man at begynde at give det omtalte aarlige Tilskud paa 10,000 Kr.; det var et Aar før Beløbet var forfaldent, et Aar før Museet var færdigt. Jeg mente, at det var urimeligt at give Tilskuddet, før Tiden kom, at hverken Folketinget eller Bevillingsmagten i det hele havde nogen Pligt dertil, men det blev som sagt vedtaget. Jeg troede saa, at dermed var man færdig med den Sag; men nu have vi haft Forslag fremme om at give Bidrag til Inventarium i Kunstindustrimuseet, og her er det ændret saaledes, at det skal hedde „høderligere Bidrag til Opførelse“ af Bygningen. Byggesummen blev i sin Tid kalkuleret til 350,000 Kr.; men Bygningen har kostet betydelig mere, nemlig 439,000 Kr., og nu kommer man her og begærer et høderligere Tilskud fra Statskassen til Byggesummen. Det er ikke af nogen Ubilse imod Industrien, at jeg ikke kan gaa med til denne Bevilling, men jeg synes, at for meget er usundt. Naar man kommer her og beder os om en Bevilling paa 100,000 Kr. til Opførelse af et Kunstindustrimuseum, og det bevilges, naar man dernæst faar 100,000 Kr. i Tilskud, fordelt paa 10 Aar, og det i sin Tid er forudfat,

at dermed skulde det være endt, saa bør det ogsaa være endt, og saa skal man ikke stadig komme og begære nye Tilskud dertil. Jeg har derfor ikke kunnet være med til at tiltræde det her stillede Vædringsforslag, men maa anbefale at stemme imod det.

Bihme: Der er til § 19 stillet et Forslag af Indenrigsministeren om Ansættelse af en 4de Mejerikonstulent. Jeg skal i denne Anledning sige, at jeg selvfølgelig stemmer derfor, da jeg mener, at af den store Mængde Konstulentvirksomhed, hvormed Jordbruget i de senere Aar er blevet lyfsaliggjort, hører Virksomheden som Mejerikonstulent til den nyttigste og heldigste, og der er vistnok i høj Grad Brug for en saadan 4de Mejerikonstulent. Men hvad jeg gerne vilde henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, er, at samtidig med, at man føler stor Trang til disse Konstulenter's Assistance, forekommer det mig, at den Assistance, der ydes, er temmelig dyr. De faa fri Rejse og frit Ophold, hvor de komme hen, og for saa vidt de ikke faa frit Ophold, saa længe de ere under Vejs, kunne de beregne sig Diæter. Nu rejse de for en stor Del paa Jærnbanen, og disse Jærnbanerejser, tillige med Diæter skrives, selv om de kun ere en Time under Vejs, paa vedkommende Jordbrugers Regning. Jeg ved ikke, om det sker, men der er i alt Fald intet i Vejen for, at selv om Konstulenterne kun skal køre 1 Time paa Jærnbanen og saa køber paa Bogn til et Sted, der ligger $\frac{1}{2}$ Time derfra, derpaa lade sig hente af en anden Bogn og saaledes besøge et Par Stykker paa en Dag, kan han vistnok have Ret til at opføre sin Jærnbagerejse og maaste Diæterne mere end een Gang. Jeg siger ikke, at han gør det, men det kan lade sig gøre, og det forekommer mig, at Brugere, der have Anvendelse for disse Konstulenter, kunde faa en Lettelse derved, at Konstulenterne fik fri Rejse paa Jærnbanen. Det vilde ikke være nogen stor eller følelig Udgift for Staten, men for dem, der faa Assistance, vilde det ubetinget være en Besparelse, naar i alt Fald Jærnbanerejserne ikke bleve satte paa Regnskabet som Udgift for dem. Dernæst skal jeg henstille, om der ikke kunde ske nogen Begrænsning i den Udskrækning, hvori Diæter kunne kræves, naar Rejsen ikke tager længere Tid, end at Manden mellem sin Morgentasse og Frokosten kan tilbagelægge Rejsen. I øvrigt saa de jo frit Ophold. Jeg tror, at det vil skaffe nogen Lettelse for dem, der have Anvendelse for Konstulenterne, og det er mange ubemidlede Landmænd, som nødes til at søge Mejerikonstulenter. Idet jeg saaledes fuldt ud aner-